

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Exorcismorum

Eynatten, Maximilien de

Antverpiae, 1626

Instrvctio III. De signis & effectibus maleficij, & quomodo discerni possint
maleficia ab aliis naturalibus morbis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40734

12 MANVALIS EXORCISMORVM
tumultuentur: denique si Euangelium au-
dire, diuinis interesse vix cogi possint.

INSTRUCTIO III.

*De signis & effectibus maleficij, & quomo-
do discerni possint maleficia ab aliis natu-
ralibus morbis.*

PRÆTER ea quæ dicta sunt superiori
Instructione, quæ huic etiam quæstioni
ex parte deseruiunt, obseruabit curam ani-
marum habens, vel Exorcista, maiorem esse
incertitudinem signorum maleficij quàm
possessionis aut obsessionis: proinde cautè
& circumspectè in hoc negotio procedet, ne
cadat in varia inconuenientia præcipitanti
suo iudicio (de quibus latius in Instructio-
ne I.) nec facilè de huiusmodi malis abso-
lutè aliquid statuet sine præuio cõsilio Me-
dicorum: verùm, quia experientia docet,
plerosque Medicos ferè omnia mala & ac-
cidentia hominibus obuientia attribuere
noxiiis dispositionibus corporum, & rarissi-
mè iudicare aliquem veneficio diabolico
infectum, Exorcista non semper ita absolu-
tè stabit iudicio Medici; quin etiam ex si-
gnis & indiciis infrà positis, & aliis variis cir-
cumstantiis, prudenter iudicabit de huius-
modi malis, consultis in grauioribus peri-
tiori-

tioribus Theologis in hoc genere versatis. Et si omnibus consideratis videat ex maleficio morbum ortum habere, quantum in ipso erit, iuuare & alleuamen afflicto conferre conabitur per vsitata Ecclesiæ remedia: de quibus in III. Parte huius Manualis.

Signa præcipua veri maleficij sunt hæc:

Primò, Si periti Medici non cognoscunt morbum vel malum quo afflictus laborat, nec aliquid certi de illo norint vel possint iudicare, nec remedia conuenientia adhibere, vel si adhibita videantur non solum non prodesse, sed potiùs malum augere.

Secundò, Quòd morbus sit valde inconstans, & licet periodorum naturam referat, rarò tamen periodos seruet, & licet similis videatur naturalibus morbis, in multis tamen discrepet, vtpote quòd instar naturalium morborum non crescat paulatim, sed statim ab initio, nullis præexistentibus peccantibus humoribus, cum grauissimis symptomatibus & doloribus prodeat: quòd ægrotans grauissimè doleat, in qua tamen parte doleat, referre nequeat: quòd sæpè emittat luctuosa suspiria absque manifesta causa.

Tertiò, solent prætereà veneficio læsi habere oculos constrictos, totam cutem, præcipuè faciem, vt plurimum flauo seu cinereo

nerco

14 MANVALIS EXORCISMORVM
nereo colore suffusam, humores desiccatos,
& totius corporis extenuationem & extra-
ordinariam maciem, virium imbecillita-
tem cum summo languore. Omnia mem-
bra videntur habere ligata & constricta,
præsertim cor & os: videntur sibi habere
bolum in orificio stomachi, vel aliquid in-
star boli videtur in guttur ascendere & de-
scēdere. Extraordinarias instar acuum pun-
cturas sentiunt in corde, vel aliis partibus
corporis. Aliquando cor illis quasi corrodi-
tur, & renes dilacerantur.

Quartò, Solet instar venti frigidissimi,
vel etiam flammæ, per ventrem aliquibus
discurrere cum torsionibus acerbissimis.

Quintò, Solent aliqui ad venerem reddi
impotentes præter naturam.

Sextò, Maleficiati vt plurimum præter
naturam toto corpore extraordinarie exte-
nuantur & debilitantur cum summo lan-
guore, & mentis stupiditate, & variis me-
lancholicis deliriis. Laborant etiam diuersis
februm generibus, Medicis multum nego-
tii exhibentibus: habent conuulsiones ita
vt epileptici videantur. Aliquando omnes
capitis partes tumescunt, aut talem circa to-
tum corpus sentiunt lassitudinem, vt vix se
mouere possint.

Septimò, Veneficio affecti, sæpè faciem
Sacer-

Sacerdotis vix aspicere valent, oculis saltem intentis, & album oculorum variis modis illis immutatur.

Prudenter & discretè Exorcista desumet indicium veneficij ex signo quod quidam tradunt; nimirum quòd quando venefica ad visendum ægrotum accedat, statim infirmum ingenti molestia affici, terrore & tremore corripì: si puer sit, statim plorare; oculòsve ad fuscum colorem mutare, vel alias mutationes notabiles in ægrotis obseruari. Si quando illa signa aduertit, cauebit illa indicare parentibus aut amicis, vel aliis assistentibus, ne hinc det occasionem scandali malæ suspitionis, rixæ, odij, aut aliorum incommodorum: ipse autem pro discretione sua illis vti poterit in suum bonum finem.

Licet præter prædicta signa sumpta ab effectu, & alia considerare sumenda à causa morbi vel mali inflicti; vt si morbus vel malum cœperit ex intentissimo alicuius amore, vel magno & iniquo odio: si præcedentibus maledictis vel minis alicuius suspecti de maleficio, subito oriatur; si instrumenta maleficij inueniantur.

Aduertat autem Exorcista, non fore necessarium vt omnia hæc signa in ægro inueniantur, sed sufficere si aliqua pro diuersitate

te

16 MANVALIS EXORCISMORVM
te morbi seu maleficij concurrant, quæ
moralem aliquam certitudinem, vel ma-
gnam probabilitatem dant. Maximè atten-
det ad iudicium Medicorum, qui licet ab-
solutè non iudicent malum esse à maleficio;
si tamen de eo dubitent, hæsitent, & ambi-
gui huc illuc animo agitentur, nec quid-
quam certi de illo norint vel audeant pro-
ferre; in remedijs applicandis varient, & ni-
hil solaminis adferant: signum erit esse ve-
neficium operâ dæmonum illatum, modò
saltem concurrant alia signa superius po-
sita.

Licet Exorcistæ foret moraliter certum,
aliquem morbū esse à maleficio, vel quem-
piam esse obsessum, non ideò debet reiicere
medicamenta naturalia, vel illa dissuadere;
sed dando primas spiritualibus remedijs,
procurabit etiam vt afflictus subinde ex
præscripto Medici vtatur huiusmodi medi-
cinis, quæ corpus eius possunt reddere mi-
nùs aptum vexationibus dæmonum: nam
licet nulla sit naturalis rei corporeæ vis quæ
demoni possit præualere, aut directè in il-
lum aliquid agere, teste sacrâ Scripturâ
Iob 41. indirectè tamen & mediatè natura-
lia possunt iuuare contra eius conatus, im-
pediendo vel auferendo dispositiones illas
quibus dæmon delectatur vel vtitur ad no-
cumen-

cumentum, iuxta Lyrani. in 1. Reg. 16. Hu-
iusmodi tamen remediis naturalibus nullo
modo se intromiscebit Exorcista, sed illa
committet peritis Medicis. sed bonum erit,
vt antequam applicentur vel sumantur,
prius benedicantur ab Exorcista vel alio Sa-
cerdote, iuxta illud Adriani Papæ I. Ele-
menta quoq; tam ea quæ prædiximus, quàm
cetera diuinis apta vsibus, & humanis ne-
cessaria infirmitatibus sacrate, infirmos cu-
rate, & cetera quæ ad vos pertinent dili-
genter perficite.

I N S T R U C T I O . I V .

*A quibus Exorcista in adiuratione debeat
abstinere: ubi etiam agitur de interrogatio-
nibus faciendis vel non faciendis.*

IN applicatione Reliquiarum & aliarum
rerum sacrarum, maximè Venerabilis Sa-
cramenti, obsessis aut infestatis à dæmone,
Exorcista adhibebit debitam reuerentiam
& circumspectionem, ne aliqua irreueren-
tia committatur. Cauebit etiam tam ipse
Exorcista quàm afflicti, ne admisceant su-
perstitiones, vel supersticiosè illis abutan-
tur, vel ne maiorem rebus sacratis tribuant
efficaciam quàm mater Ecclesia similibus
tribuendam docet: vel ne aliquid faciant

B

vnde